

'Liefde, warmte en onvoorwaardelijke ruggensteun'

2

'Ik ben onrustig in mijn hoofd, ik wil alles altijd snel, snel'

4

'De mooiste dag van mijn leven was toen ik mijn zoontje terugkreeg'

8

DOOR! 2012

Jaarverslag

Eindelijk het gevoel dat hij er mag zijn

'Een mooie kans via DOOR!: een geweldig huis'

Hij woonde jarenlang in internaten, omdat zijn moeder hem niet voldoende aandacht kon geven. Later bleek hij moeilijk lerend. Stapje voor stapje kwam hij vooruit. Inmiddels woont Johan Kroon (1987) ruim een half jaar zelfstandig en heeft hij al jaren een vaste baan bij Vialle.

"Vanaf mijn tweede heb ik in woongroepen gewoond. Mijn moeder kon me niet genoeg aandacht geven. Dat had ik wel nodig om dingen te leren, het duurde bij mij allemaal wat langer. Ik had moeite met lezen; ik kwam niet uit moeilijke woorden. Daarom ben ik naar het speciaal onderwijs gegaan. Ik voelde me daardoor wel een buitenstaander. Nee, geen lekker gevoel, maar gelukkig is dat nu over."

Talent

In het speciaal onderwijs kreeg hij arbeidstraining, leerde koken en houtbewerken. Toen bleek zijn talent: wat zijn ogen zien, maken zijn handen. Vanaf zijn zestiende liep hij twee jaar stage bij Vialle, een bedrijf dat gastanks installeert in auto's en bussen. "Ik keek wat mijn collega's deden en deed het dan

na. Mijn collega's accepteren me zoals ik ben. Toen mijn baas me een contract gaf zei hij: 'van zulke werknemers wil ik er wel vijf'. Ik doe altijd wat extra's en begin ruim op tijd. Nu vervang ik ook onze voorman als die op vakantie is."

Vrienden

Sinds zijn zestiende leefde hij op een huiselijker plek in een WoonBegeleidingCentrum (WBC) in Stratum. Daar begeleidt Lunet zorg mensen met een verstandelijke beperking. Hij voelde zich er thuis, 'het voelde als familie'. En dan nu zijn eigen huis. In een rustige buurt, met een tuintje. Wat meteen opvalt als je binnenkomt, is een grote tv met vier luidsprekers, op het dressoir een glazen bak met twee schorpioenen. "Een collega van me houdt ze ook, ik vind het leuke beestjes. Eng? Nee hoor."

'Ik had meer aandacht nodig om dingen te leren, het duurde bij mij allemaal wat langer'

Zijn begeleidster van Lunet zorg, Marloes de Rooij, is blij voor hem. "Mijn oudere collega en ik zijn 'kei-

trots' op hem, zij noemt hem altijd liefkozend haar kleinzoon. We vinden het heel fijn dat onze Johan nu zijn eigen huisje heeft. Ik bezoek hem elke week om de post en de lopende zaken door te nemen."

Fitnessen

"Ik ken Marloes al vijfenhalf jaar van het WBC", zegt Johan. "Mijn financiën doe ik zelf, met rekenen heb ik geen probleem. Maar die brieven, hè. Pas hebben we samen uitgezocht waar ik ga fitnessen. Dat wilde ik al heel lang, maar ik vond het een beetje eng om het in mijn eentje te beslissen. Mijn collega's fitnessen ook, die scheppen op over hun grote spierballen. Binnenkort zal ik ze eens wat laten zien. Of ik ooit zonder hulp mijn administratie kan doen? Het gaat steeds beter, maar volgens mij blijf ik altijd een beetje ondersteuning nodig hebben."

Oma en opa

Zijn ouders ziet hij maar een of twee keer per jaar en met zijn broers en zussen heeft hij geen contact. Maar alleen voelt hij zich niet. Zijn grootouders hebben hem lang opgevangen en de lege plek opgevuld. Johan: "Doordeweeks zat ik op het internaat, maar in de weekends ging ik naar mijn opa en

oma. Van mijn oma heb ik veel aandacht gekregen en veel geleerd. Mijn opa is in 2007 overleden, mijn oma in 2009. Zij was een soort moeder voor me. De leukste herinnering is dat ik haar uitlegde hoe Pokémonkaarten werkten. Eigenlijk heel gewoon en huiselijk, maar voor mij speciaal."

Tribal

Aan de stoere kant van Johan met schorpioenen en tatoeages moet zijn begeleidster soms nog even wennen. "Ze heeft geprobeerd de tatoeages uit mijn hoofd te praten. Maar toen ik zelf verdiende, heb ik ze toch laten zetten. Die tatoeage op mijn arm is mijn eigen naam, maar ook die van mijn opa. Het is een soort tribal, laat zien wie ik ben." Hoe ziet hij de toekomst? "Ik blijf voorlopig nog wel even vrijgezel, lekker alleen, ik heb net een moeizame relatie achter de rug."

Misschien dat ik ooit kinderen wil maar dat is nog een lange weg te gaan. Ik ben trots op wat ik bereikt heb. Al die jaren heb ik hard gewerkt om te komen waar ik nu ben. En nu heb ik zelfs mijn eigen huis. Dit is een geweldige plek, ik vind het een mooie kans van DOOR! Ik heb nu echt het gevoel dat ik er mag zijn. Ja, mijn oma zou trots op me zijn."

Wat is DOOR!?

DOOR! is een samenwerkingsverband van zeven woningcorporaties en tien opvang- en zorgaanbieders uit de regio Eindhoven. DOOR! regelt de huisvesting van mensen die alleen met hulp en ondersteuning weer kunnen integreren in de maatschappij. Ze re-integreren op verschillende manieren, maar wel onder strikte voorwaarden: woonbegeleiding accepteren, zich als een goed huurder gedragen en de huur op tijd betalen. Meestal komt het huurcontract na een jaar op naam van de klant te staan. DOOR! volgt de mensen nog tot drie jaar nadat de woonbegeleiding gestopt is, om snel hulp te kunnen bieden als dat nodig is. Dat deze methode werkt, valt af te lezen aan de resultaten (zie pagina 6).

*Vertrouwen in elkaar.
Dat is de basis van DOOR!*

Voorwoord

Voor u ligt de tweede editie van het vernieuwde jaarverslag DOOR!. Afgelopen jaar hebben we heel veel positieve reacties gekregen op de nieuwe opzet en inhoud, dus ook dit jaarverslag 2012 is op die wijze tot stand gekomen. Complimenten voor de mensen die hier hun bijdrage aan geleverd hebben.

2012 is voor de samenwerking binnen DOOR! een bewogen jaar gebleken. Elke partij binnen DOOR! kreeg op eigen wijze te maken met de impact van externe ontwikkelingen. Voor opvangen zorgaanbieders zorg- en welzijnsinstellingen speelden het scheiden wonen en zorg, de invoering Normatieve Huisvestingscomponent, de bezuinigingen op de huishoudelijke hulp en de verschuivingen AWBZ naar WMO een grote rol.

Ook voor de corporaties gebeurde er veel: de woningmarkt raakte langzaam verder op slot, de rol en taak van de woningcorporaties veranderden door het nieuwe regeerakkoord, en door de invoering van de Verhuurderheffing werden de middelen van woningcorporaties beperkt.

De vraag naar zelfstandige woonruimte via onze DOOR!-constructie groeide sterk in 2012, maar daarnaast nam ook de vraag naar zelfstandige woonruimte voor andere doelgroepen (van WWZ-beleid) toe. Een groeiende vraag naar woonruimte en stagnerend aanbod zette in 2012 druk op de afspraken en de samenwerking binnen DOOR!. Met de nodige flexibiliteit en creativiteit werd in de werkgroep de aangepaste opgave 2012 ingevuld, een knappe prestatie!! Cijfermatige onderbouwing hiervan vindt u verderop in dit jaarverslag.

De stuurgroep DOOR! heeft de ambitie opgepakt de veranderende vraag en aanbod strakker te monitoren en daar sneller op in te spelen.

Vorig jaar noemde ik het werk ván mensen vóór mensen de kracht van DOOR!. Ik neem de vrijheid om één van die mensen hier even onder uw aandacht te brengen: Jack van der Bent. Hij neemt eind mei op de DOOR!-markt afscheid. Jack is sinds mensenheugenis betrokken bij DOOR! en heeft als voorzitter van de werkgroep grote betekenis gehad voor de positie van DOOR! binnen de stad, maar vooral voor de individuele cliënt op zijn of haar weg naar zelfstandigheid. Jack, dank voor je enorme bijdrage en de prettige samenwerking.

Ik wens u allen veel inspiratie en leesplezier! Verder hoop ik u 30 mei te ontmoeten op onze DOOR!-markt in het Klokgebouw op Strijp-S.

Herman Claas
Voorzitter stuurgroep DOOR!

Het Klaverblad: liefde, warmte en onvoorwaardelijke ruggensteun

Paaz in, paaz uit. Om over de klinieken nog maar te zwijgen. Als tiener met een doodswens kwam Niels in de malle molen van de psychiatrie terecht. Op zijn 25ste was hij uitbehandeld. Nu is hij dertig en bezig aan een opleiding hbo-Pedagogiek. Hij is vastbesloten de zorg voor mensen met een doodswens te verbeteren.

Uitbehandeld en met dertien pillen per dag weer naar huis gestuurd. En door al die opnames was het alleen maar erger geworden. "Ik wist niet meer wie ik zelf was en of ik überhaupt nog iets wilde." Niels schreef een motivatiebrief naar Het Klaverblad. En meteen dezelfde week had hij een afspraak. Het Klaverblad is een bezinningshuis, een intensief begeleid wonen project van de GGzE voor mensen die het leven niet meer zien zitten. Het werd Niels' redding.

Gek

"Ze vonden mijn doodswens niet abnormaal", zegt Niels. "Ik kon bijna niet geloven dat de begeleiders in Het Klaverblad me onvoorwaardelijk steunden en dat ze hun afspraken nakwamen. Zeker het eerste half jaar bleef ik bang om weggestuurd te worden. Ik dacht dat iedereen gek vond wat ik dacht."

'Ik wilde niet dood, maar zoals het ging, wilde ik het ook niet meer'

Puberteit

"Maar wij vinden iets of iemand niet zo gauw gek. Hier praten we over alles", zegt Dorine van den Berk, een van de drie hulpverleners van Het Klaverblad. "Het probleem met Niels was dat hij zo jong was en de reguliere behandelaars zijn puber- en psychische problemen op een hoop gooiden. Toen hij eenmaal een psychiatrisch etiket had, keken ze niet meer waar het vandaan kwam." De begeleiders in Het Klaverblad hebben als sociaal pedagogische hulpverleners net dat ietsje meer. Ze zijn ook ervaringsdeskundigen.

Eigen verantwoordelijkheid

In Het Klaverblad wonen mensen met zijn drieën in een huis, ieder heeft een eigen kamer. De begeleiders zijn van 's ochtends negen tot 's middags een uur aanwezig. Dorine van den Berk: "We ontbijten en lunchen samen en dan vertrekken we. Natuurlijk zijn we wel bereikbaar als iemand het moeilijk heeft. Maar het is wel de bedoeling dat je zelf of met je huisgenoten de moeilijke momenten oplost. In het normale leven staat ook geen 24 uur

per dag een hulpverlener klaar. Zo worden mensen geconfronteerd met hun eigen gedrag en leggen we de verantwoordelijkheid weer bij hen zelf. In het begin is dat heel moeilijk voor ze, want ze zijn gehospitaliseerd en verwachten dag en nacht begeleiding. Maar we gaan uit van wat iemand zelf nog kan, van iemands kracht."

Uitstellen

De eerste drie maanden is het voor de hulpverleners heel intensief. "Mensen moeten leren op tijd aan te geven wanneer ze het moeilijk hebben of proberen het uit te stellen. Als dat nog niet gaat, laten we ze niet in de steek. Ze krijgen een veilige omgeving en een plek om te oefenen. Ze kunnen altijd bellen, als het helemaal niet gaat, zijn we er, al is het midden in de nacht."

Kracht

"Vijf jaar geleden had ik niet gedacht dat ik ooit weer een aan een opleiding zou beginnen. Momenteel slik ik ook geen pillen meer. En het gaat heel goed", zegt Niels. "Onder begeleiding van mijn behandelaar heb ik mijn medicijnen afgebouwd. Het eerste halfjaar van mijn verblijf bleef ik somber. Maar ik had de afspraak om geen destructieve dingen te doen. Langzaam werd ik steeds meer mezelf en kreeg meer contact met de mensen om me heen. Toen ik weer meer begon te voelen, kwam de shit er ook uit. Maar in Het Klaverblad mocht ik zijn wie ik was. Ze veroordeelden me niet."

'Vijf jaar geleden had ik niet gedacht dat ik ooit weer aan een opleiding zou beginnen'

Euthanasieverklaring

Niels doorliep twee trajecten tegelijkertijd. Hij ging in therapie bij een psychiater en ondertekende een euthanasieverklaring. "Dat was wel dubbel, want ik wilde niet dood, maar zoals het ging, wilde ik het ook niet meer. Als je een euthanasieverklaring ondertekent, word je gevraagd een behandeling te volgen. Anders kan je behandelaar niet aantonen dat je alles geprobeerd hebt. Hoe raar het ook klinkt die verklaring gaf rust. Ik heb ook veel steun van mijn familie gehad die tijd op Het Klaverblad."

Zal het niet moeilijk zijn straks in de psychiatrie te werken? "Nee, dat merk ik al tijdens mijn stage. Mijn doel is jonge mensen te helpen met een doodswens, de huidige, reguliere behandeling moet veel beter. Wat voor mij het belangrijkste is geweest? Liefde, warmte en onvoorwaardelijk achter me staan."

Mensen krijgen weer de kans om volwaardig lid van de samenleving te zijn.

"Ik zie dat DOOR! volwassen is geworden. Iedereen zegt: 'DOOR! is van mij'. Dat is samenwerken in optima forma: niemand speelt de hoofdrol."

Jack van de Bent
Voorzitter werkgroep DOOR!

“In DOOR! kijken we steeds meer naar oplossingen in plaats van naar patiënten en problemen. De mensen die we helpen met Housing First hebben een grote kras op hun ziel, “wij zeggen zij hebben het contact met de samenleving verloren”. Maar wij hebben juist het contact met deze ‘paradijsvogels’ verloren.”

Thijs Honig, Housing First, coördinator

“Door de langdurige samenwerking in DOOR! werken we nog intensiever samen, vinden elkaar makkelijker. De mensen zijn daarbij gebaat, wij kunnen hen nog beter helpen.”

Simone Verkuijlen
Wooninc., consultant Verhuur

Rinze Smit: Eindhovense Pietje Bell op leeftijd

‘In Nederland mag niets en wat wel mag, dat moet’

Een levensgenieter, een wereldburger die graag de aardbol bereist. Al van jongs af aan wars van autoriteit. Maar sinds 2005 zit het Rinze Smit (1954) niet mee en raakte hij zwaar verslaafd en dakloos. In 2011 kreeg hij weer een eigen huis via Housing First van DOOR!

Een hang naar avontuur: naar andere landen, andere culturen. En aan regels een broertje dood. Zo is Rinze Smit het beste te typeren. De hekel aan regels begon al vroeg, op de christelijke school om de hoek. “We begonnen iedere ochtend met een psalm. En dan die weeksluiting. Wat had ik er de pest aan. Mijn moeder heeft me vrij opgevoed, dus gelukkig mocht ik naar een andere school. Daarna kwamen de mulo en de grafische school. In mijn tienerjaren zat ik bij de Kabouters en de Provo’s. Mijn vader is gestorven toen ik tien was. We kwamen rond van zijn Philipspensioen.”

Reizen

Tot 2005 leidde hij naar eigen zeggen een normaal leven. Een drankje op zijn tijd maakte het makkelijker en plezieriger. Zijn werk als graficus onderbrak hij vaak voor reizen naar Indonesië, Marokko, Turkije, Costa Rica en de westkust van de Verenigde Staten. “Nieuwe ervaringen, nieuwe mensen, dat is het voor mij.” Waarschijnlijk was hij een van de

eersten die een sabbatical opnam. “Ik vroeg regelmatig een aantal weken vrij om te reizen, een keer zelfs een jaar. Mijn baas bij Drukkerij Gestel vond dat goed. Dat was ‘ne goede mens. Pas toen het werk wat minder begon te gaan, lukte dat niet meer. Toen ben ik begonnen met tijdelijk werk en seizoenswerk. In totaal heb ik 29 jaar gewerkt.”

‘Mijn vaste slaapplek had ik onder een boom in een parkje, met een thermomatje en slaapzak. Ik heb ook wel in een grot geslapen. Je leeft van dag tot dag’

Spanje

In 2005 ging hij weer op reis naar Spanje. “De eerste twee jaar waren comfortabel. Ik heb rondgetrokken en ben overal geweest, op de Ramblas in Barcelona, op Mallorca. Toen ben ik beroofd van mijn bankpas en paspoort. Bij het consulaat kon ik nieuwe reisdocumenten niet betalen. Ik heb toen twee jaar lang, bedelend, door Spanje gereisd. Hoe zo’n dag verloopt? ‘s Ochtends om zeven uur sta je op, je rookt een sigaretje. Om acht uur ga je naar de kroeg voor een koffie met een cognacje. Soms kom je een collega tegen, van negen uur tot sluitingstijd zit je bij de Mercadona, de Spaanse

Albert Heijn. En verdien je, 150 tot 200 euro per week, als je tenminste een goede plek hebt natuurlijk. In Alicante had ik die. Tussendoor drink je een biertje en wijntje.”

Van dag tot dag

“Mijn vaste slaapplek was onder een boom in een parkje, met een thermomatje en slaapzak. Ik heb ook wel in een grot geslapen. Je leeft van dag tot dag. Ik zou er een boek over kunnen schrijven. Op zondag hadden mijn maat Emilio, een Spaanse dakloze, en ik onze vaste plek bij de ingang van de kerk. Wilde iemand ons een keer bekeren door ons 20 euro te geven als we naar binnen gingen! Nou dat deden we natuurlijk. Het was een fijne tijd: geen zorgen, geen druk, geen financiële verplichtingen. Hoe dat kan? Je verlegt je grenzen, eerst is het overleven, daar moet je doorheen. Eerlijk is eerlijk, als je geen goede plek hebt, is het daar honderd keer erger dan hier. Ik heb wel eens uit de vuilnisbak bij de McDonald's gegeten. Toen ik genoeg geld had, ben ik naar Nederland teruggegaan.”

Schulden

In Nederland wachtte Rinze een behoorlijke teleurstelling. Hij had zijn huis onderverhuurd aan een maat. “Ik dacht die te kunnen vertrouwen. Mooi niet, hij had de huur nooit betaald. Mijn huis

kwijt en allemaal schulden. Na veel vijven en zessen heb ik een bewindvoerder geaccepteerd, vrijwillig onvrijwillig zeg maar. Ja, ik heb geslapen in de nachtopvang van Neos toen die er nog was. Maar daar word je ‘s ochtends uitgegoid. Als je in een parkje zit te drinken, komt de politie en dan heb je al gauw een bekeuring aan je broek. Als ik een plasje op de openbare weg deed, hup dan stond daar weer een stadswacht met een bekeuring van 70 euro. Als je dan te laat betaalt, is het 115 euro. In Nederland mag niets en wat wel mag moet. Je voelt je opgejaagd wild.”

‘Ik heb al 15 rechtszaken afgewerkt, er hangen me nog meer boven het hoofd’

“Ik heb al vijftien rechtszaken afgewerkt en er hangen me nog meer boven het hoofd. Ook een gijzeling vanwege boetes. Timo, mijn begeleider, en ik borduren voort op een proefproces. Als mensen namelijk onder bewind staan, schijnen er andere regels te gelden, dan zijn ze in feite onmachtig. Uit het proefproces is gebleken dat gijzeling dan zinloos is. Ik hoop dat ik geen 29 dagen hoef te zitten.”

Vrijheid

Het klikt tussen Rinze en zijn begeleider van Neos. “We hebben dezelfde opleiding”, grapt hij. “Hij is net als ik van de drank afgekickt in Sint Oedenrode. Ik heb ook aan de drugs en lsd gezeten, maar dat was beangstigend. Ik hou graag de controle, ik hecht aan mijn vrijheid, en van Timo hoef ik helemaal niets.”

Sinds vorig jaar drinkt Rinze niet meer. “Al vijf maanden. Ja, Timo houdt dat bij. Ik drink de hele dag thee, nu mijn substituut voor alcohol. Het leven is daardoor saai en kleurlozer geworden. Als mijn gezondheid het zou toelaten en ik de loterij zou winnen, dan wist ik het wel: een lange reis ondernemen.”

De naam Rinze Smit is gefingeerd.

Wat is Housing First?

Housing First is een vernieuwend traject van DOOR! dat is komen overwaaien uit de Verenigde Staten. Het gaat ervan uit dat wonen een fundamenteel recht is. Het principe is eenvoudig: biedt dakloze cliënten met complexe problematiek een huis aan, ga uit van het ‘gezonde’ deel van de mens en ondersteun de ontwikkeling van het ‘ongezonde’ deel. Welke problemen mensen ook hebben, een woning geeft houvast en rust. Door een huis krijgen mensen weer vertrouwen. Blijkbaar zorgt dat ervoor (in combinatie met het ontbreken van een pakket aan regels) dat cliënten hun best doen. Ze willen het vertrouwen niet beschamen en doen hun best hun huis te behouden. Housing First is een onderdeel van DOOR! en een project van de GGZ, het Leger des Heils en Neos Eindhoven. Deze laatste twee organisaties nemen de woonbegeleiding voor hun rekening.

'Ik ben onrustig in mijn hoofd, ik wil alles altijd snel, snel'

Ruim twintig jaar heeft hij drugs gebruikt en op straat geleefd. En in die tijd zat hij ook met tussenpozen negen jaar in de gevangenis. Louis Hoeks (1969) kreeg via DOOR! weer een tweede kans en leven door een eigen woning. Maar hij moet er nog steeds hard voor werken.

"Ik heb de lts niet afgemaakt. Vanaf mijn negentiende zat ik al aan de drugs, net als mijn broer. Het zware spul hè, heroïne. Of dat lekker is? Nee, in het begin niet, maar het stofje dat in je hoofd komt, geeft een rustig gevoel, een roes, alsof je niet meer op deze planeet bent. Ik vond het heerlijk en kon al mijn zorgen vergeten. Ik ben als kind misbruikt door een straatgenoot en op school gepest met mijn kalknagels. Ook was ik altijd onrustig in mijn hoofd."

Opgebiecht

"Februari vorig jaar ben ik weer teruggevallen. Ik had een half jaar huurachterstand en ik zat weer stevig aan de drugs en de drank. Uiteindelijk heb ik het opgebiecht aan Rian, mijn begeleidster van het Leger des Heils. Ik was bang dat ik mijn woning kwijt zou raken."

Rian van Hagen: "Ik voelde gewoon dat er iets mis was. Wij betalen het eerste jaar de huur voor de mensen, maar door een storing in ons computersysteem, had ik al een tijd geen overzichten van Louis meer gekregen. Toen het hoge woord eruit kwam, was ik pissig. Ik heb hemel en aarde moeten bewegen om te zorgen dat hij in zijn huis kon blijven. Ik heb hem toen voor het blok gezet: van de drugs af en bewindvoering accepteren anders gaan we niet verder."

'Vorig jaar ben ik weer teruggevallen. Ik heb toen mijn huur een half jaar niet betaald, ik zat weer stevig aan de drugs en de drank'

Voedselbank

Maar Rian was niet alleen kwaad. Ze snapte best dat de overgang naar zelfstandig wonen groot was. "Hij moest opeens alles alleen doen. Ik heb van tevoren nog gevraagd 'wil je geen bewindvoering?', maar hij wilde het per se alleen proberen. Ik heb een zwak voor Louis. Het is een sympathieke kerel en ik weet dat hij van de straat kan blijven. Hij is na die terugslag veel opener geworden en rookt zelfs minder."

Louis krijgt veertig euro per week, twintig aan het begin van de week, twintig aan het eind. Dat is voor eten, drinken, schoonmaakmiddelen, eigenlijk alles. "Ik ga noodgedwongen naar de Voedselbank. Nee, daar schaam ik me niet voor."

'Vroeger heb ik nooit ergens over gepraat, ik ben iemand die het liefste alles wegstopt'

Wegstoppen

"We waren met vier kinderen. Met mijn jongste broertje en zus gaat het goed." Lachend: "Mijn andere broer en ik hebben ze zo'n slecht voorbeeld gegeven, dat het heel duidelijk was hoe het niet moest. Soms pleegde ik een nepoverval met een klappertjespistool om maar niet op straat te hoeven slapen. Vooral in de winter ben je blij met een warme plek in de bak. De 'wouten' telden alle bekeuringen op voor drinken op straat en overvallen en dan zat ik weer een tijdje achter de tralies. Tussendoor heb ik ook nog gewerkt bij Helzo, een sociale werkvoorziening en ik heb een tijdje aan de lopende band gezeten."

"Ik wil alles snel, snel, dat zit er nog steeds in. Dan doe je of dingen niet goed of je kunt ze niet verwerken. Vroeger heb ik nooit ergens over gepraat, ik ben iemand die het liefste alles wegstopt. Mij moet je heel hard aanpakken, een schop onder

mijn kont geven. Van mijn laatste terugval heb ik geleerd dat ik juist wel moet praten. Er zijn genoeg instanties en mensen die je willen helpen."

Bedrogen en belogen

"Mijn moeder is overleden en met mijn vader heb ik sporadisch contact. Hij is op leeftijd en wil niet meer met mijn problemen geconfronteerd worden. Nee, aan mijn moeder heeft het absoluut niet gelegen, zij stond altijd voor me klaar terwijl ik haar bedrogen, belogen en bestolen heb. Daar schaam ik me wel voor. Mijn broer gebruikt nog steeds. Hij zit ook in een huis van DOOR!. Ik heb elke dag contact met hem. Hij helpt mij met schoonmaken en poetsen, ik help hem door mee te gaan naar het ziekenhuis waar hij een leverbehandeling moet ondergaan. Hij ziet daar erg tegenop. Ik probeer hem te steunen door te zeggen dat het uiteindelijk beter wordt en dat hij er doorheen moet."

Dealers

Louis gaat drie keer per week naar de dagopvang aan de Kanaaldijk-Noord voor medicijnen en methadon. "Dat is niet makkelijk. Ik kom daar weer dealers tegen of mensen die een kamer bij me willen huren. Maar als ik daar op inga, verzoek ik de boel. Zij geven niets om mij, alleen om zichzelf. Zo was ik vroeger ook. Wat me het meest heeft geholpen? Dat zijn toch de structuur en continuïteit in het Domushuis van het Leger des Heils. Je had daar je eigen kamer, elke avond een maaltijd en je eigen taak."

Door Housing First geven we een 'weggegooid' groep' mensen weer een eigen plek.

"Het is mooi dat wij als woningcorporatie uit de regio ook meedoen. Zo kunnen mensen met 'roots' in de regio weer terugkeren. Ik hoop dat we ook in deze crisistijd DOOR! met twee handen blijven vasthouden."

Trees van der Maas
Woningbelang in Valkenswaard, teamleider Woonwinkel

"De mooiste ontwikkeling die ik zie, is een steeds betere samenwerking tussen woningcorporaties en zorg- en verslavingsinstellingen."

Petra van Kessel
Woonbedrijf, senior klantbeheerder

“Samenwerken in DOOR! is werken in professionaliteit, met hetzelfde doel voor ogen: perspectief bieden voor bijzondere doelgroepen.”

Anke Mackus
Stichting Sint Annaklooster, woonbegeleidster

“De ontwikkeling de afgelopen jaren? We kijken steeds meer over de grenzen van elkaars organisatie heen. Het is niet meer eigen visie eerst, we verplaatsen ons meer en meer in elkaars manier van werken.”

Peter Damen
GGzE, centrummanager Psychotische stoornissen

‘Door die diagnose viel alles op zijn plaats’

“Hoe belangrijk de diagnose PDD-NOS voor mij was? Erg belangrijk. Je kunt zeggen dat het maar een etiket is. Maar het fijne van een etiket is, dat er een handleiding bij hoort. En zo ben ik hier terecht gekomen. Het bevalt me goed.”

Weinig hoeven reizen, dicht bij een winkelcentrum, prikkelarm en de woon- en slaapruijme gescheiden. Dit waren de vier belangrijkste criteria om Lia (1992) zelfstandig te laten wonen. En het appartement aan de Generaal Horrockstraat voldoet aan al deze eisen. “Ik hoop dit als uitvalsbasis te gebruiken om een semi-normaal leven te leiden.”

Draak

Boven de bank in de woonkamer hangt een schilderij. Door Lia zelf gemaakt. Het stelt een draak voor, die zich op een vogeltje lijkt te storten. Je zou misschien verwachten dat Lia het vogeltje is, maar dat is niet zo. “Het is niet de draak die zich op de vogel wil storten. Integendeel. Hij is vooral

verwonderd over het kleine tere wezen met haar felle kleuren. De draak snapt het niet, de zwaluw past slecht in zijn belevingswereld, maar het is wel mooi.”

‘PDD-NOS is een containerbegrip voor aan autisme verwante symptomen’

Anders

Al vroeg in haar leven merkt Lia dat ze ‘anders’ is. Ze wordt gepest op school, heeft moeite aansluiting te vinden bij andere jongeren en ze is altijd oververmoeid. “Thuis werd veel gepraat, omdat mijn vader blind is. Maar dat werkte zo prikkelend, dat ik constant chaos in mijn hoofd had.”

Bom

Als ze in 5 havo zit, barst de bom. Het gaat uit met haar vriend, ze geeft de muziekles eraan en doet een zelfmoordpoging. Ze komt terecht op de Grote Beek en wordt uiteindelijk gediagnosticeerd met PDD-NOS, een containerbegrip voor aan autisme verwante symptomen. “Niemand, inclusief ikzelf, wilde er aanvankelijk aan dat er iets met mij was. Maar toen viel alles op zijn plaats.”

Reflectie

“Ik ben, zoals ze dat noemen, hoog functionerend autistisch. Ik spiegel mezelf aan de ander, ik doe de persoon na die tegenover me zit. In die zin besta ik ook niet, maar ben ik alleen de reflectie van anderen.” Na de Grote Beek gaat ze weer thuis wonen, maar dat gaat niet goed. Het is te druk en ze mist structuur. “Ik kon mezelf niet focussen, ik had een prikkelarme omgeving nodig.”

‘Ik heb ook een duidelijke structuur. Ik sta op, ik ontbijt met het nieuws, lees mijn e-mail en verzorg de kat’

Ouderencomplex

Die heeft ze nu. “Ik woon in een ouderencomplex. Ouderen maken geen lawaai, ze zijn rustig. Dat is heerlijk. Ik heb ook een duidelijke structuur. Ik sta op, ik ontbijt met het nieuws, lees mijn e-mail en verzorg de kat. Ik werk zes uur in de week bij een computerhulpbedrijf. Ik doe technische ondersteuning, maar ook een deel van de administratie. Ik ben er terecht gekomen via het Autismepunt. Mijn werk is dichtbij, zodat ik weinig energie kwijt ben met reizen. Binnenkort komt het huurcontract op mijn naam. Dan woon ik hier een jaar.”

Engelengeduld

“Ik heb ook weer een vriend. Hij weet ervan. Ik moet hem leren hoe ik in elkaar zit. Hij heeft een engelengeduld. Ja, als je het zo vraagt, heb ikzelf ook wel een engelengeduld om het allemaal uit te leggen. We leren van elkaar. Ik wil onze relatie in de toekomst graag uitbouwen.”

Energie

“Vanuit deze situatie wil ik stukje bij beetje weer meer in het leven staan. Ik wil semi-normaal door het leven gaan. Ik krijg begeleiding. Ik heb een jobcoach, met wie ik de werkuren en mijn ervaringen doorneem. En ik heb een autisten thuisbegeleidster. Zij vangt alle zaken op die niet goed lopen of nog teveel onrust veroorzaken. Ik zie bijvoorbeeld op tegen de feestdagen. Dat is voor mij een grote grijs van sociaal wenselijk gedrag. Ik leer van haar, hoe ik dan om moet gaan met mijn energie, hoe ik mezelf kan beschermen. Bijvoorbeeld door het rustig aan te doen in de contacten.”

Draak

In de beslotenheid van haar woning geeft ze zich graag over aan haar hobby: schilderen. Ook in de slaapkamer hangt een aantal schilderijen met een ‘draak’ thema. Op een schilderij staat een draak afgebeeld die voor de helft in een grijs, voor de andere helft in een vrolijk landschap staat. “Dit ben ik helemaal, die twee kanten heb ik.”

De naam Lia is gefingeerd.

Autismepunt

“Mensen met autisme zijn bijzondere, talentvolle, maar ook kwetsbare mensen. Ze nemen informatie heel feitelijk en gedetailleerd op, dat is een talent, maar daardoor zit hun hoofd eerder ‘vol’ en ervaren ze minder overzicht,” zegt Alex Henkelman, directeur van Autismepunt. “Het kost mensen met autisme veel energie om zich ‘in de wereld’ te begeven. Om dit te kunnen opbrengen hebben ze een woonplek nodig waar ze zich kunnen terugtrekken en bijtanken. Autismepunt is samen met drie andere kleine zorgaanbieders vertegenwoordigd in DOOR!. De vraag naar zelfstandig wonen met (intensieve) woonbegeleiding voor mensen met autisme, is vele malen groter dan het aanbod. Onderzoek van de Nederlandse Vereniging voor Autisme (NVA) toont dat aan.”

De samenwerking tussen zeven woningcorporaties en tien opvang- en zorgaanbieders maakt DOOR! bijzonder.

Prestaties

Voor de rapportage van de resultaten in DOOR! maken we gebruik van DOORIS. De tabellen in dit jaarverslag zijn ter ondersteuning van de tekst en voor zover dat nodig is aangepast.

Inbreng

In 2012 zijn er door de opvang- en zorgaanbieders 224 klanten aangemeld en in behandeling genomen. De stijging ten opzichte van 2011 is voor een belangrijk deel toe te schrijven aan de gewijzigde werkwijze van NEOS. Door een versnelde uitstroom van klanten en een snellere doorstroom van nieuwe klanten werd omstreeks mei 2012 duidelijk dat de prognose voor 2012 moest worden bijgesteld van 178 naar maximaal 242 klanten. Woonbedrijf en Domein hebben deze verhoogde prognose naar verhouding van het woningbezit voor hun rekening genomen. In totaal heeft de werkgroep 552 klanten in behandeling gehad. 256 klanten die een DOOR!-traject volgden en 296 ex-DOOR!-klanten die een zelfstandig huurcontract hebben en die de corporaties op woongedrag en huurbetaling monitoren.

Zorginstelling	Inbreng
Atlant Groep	2
Blijf van mijn Lijf	13
Combinatie Jeugdzorg	10
GGzE	38
Housing First	22
Kleine Zorgaanbieders	13
Leger des Heils	8
Lunet zorg	11
Neos	91
Novadic-Kentron	7
Sint Annaklooster	7
Lumens groep	2
Totaal	224

Corporatie	In behandeling
Aert Swaens	4
Domein	33
Trudo	22
Vestia	2
Woningbelang	4
Woonbedrijf	132
Wooninc.	27
Totaal	224

Uitval DOOR!

DOOR! heeft als doelstelling geformuleerd dat zij in 75% van de trajecten succesvol wil zijn. Dat resultaat is op drie manieren berekend, namelijk:

- De uitval van klanten die in DOOR! zitten (256).
- De klanten die we na DOOR! nog drie jaar volgen (296).
- En de uitval ten opzichte van het totaal (552).

- De uitval binnen het DOOR!-traject is gesplitst in:
  - Categorie A, de klanten die uitvallen voor woningtoewijzing = 4%
  - Categorie B, de klanten die uitvallen tijdens DOOR! = 9%
  - Het totaal van deze twee categorieën = 13%

- De uitval na beëindiging van het DOOR!-traject en in de daaropvolgende drie jaar dat de klant een zelfstandig huurcontract heeft:
  - Op de 296 klanten zijn er 6 uitgevallen = 2%

- Het totaal van de uitval over beide categorieën:
  - Op de 552 klanten zijn er 40 uitgevallen = 7%

Conclusie

- DOOR! doet wat het moet doen. Zij biedt klanten uit verschillende instellingen kansen en neemt daarin beheerste risico's. Dat er desondanks toch klanten uitvallen of niet slagen is evident aan de doelstelling van DOOR!.
- In DOOR! zien we dat bijna 90% van de klanten het traject succesvol afsluit en zelfstandig kan gaan wonen.
- DOOR! volgt de klanten die een traject afsluiten. Dat spreken we voor aanvang van DOOR! met deze klanten af. Door monitoring en snelle interventie met hulp op maat worden zo veel (ex-DOOR!) klanten geholpen. De uitval bij deze groep "gewone huurders" is mede daardoor bijzonder laag, namelijk 2%.

Uitstroom per categorie

A1	Geen aanbieding. Instelling trekt cliënt terug voor de aanbieding
A2	Geen aanbieding. Cliënt trekt zichzelf terug voor de aanbieding
A3	Geen aanbieding. Cliënt weigert de aanbieding
B1	Huurschuld
B2	Overlast
B4	Terugval in problematisch gedrag
B5	Cliënt houdt zich niet aan de gemaakte afspraken
C1	Uitval klant zonder begeleiding. Huurschuld
C2	Uitval klant zonder begeleiding. Overlast
C4	Uitval klant zonder begeleiding. Terugval problematische gedrag

Voor de leesbaarheid van deze tabel zijn de categorieën waarin niet gescoord is en de categorieën waarin sprake is van een doorstroom die past in de ontwikkeling van de klant, weggelaten. De uitstroomcategorieën zijn in de tabel hierboven toegelicht.

	A					B						C				Tot
	A1	A2	A3	A6	Tot	B2	B3	B4	B5	B6	Tot	C3	C4	C5	Tot	
Domein	3	1	0	0	4	0	0	3	1	1	5	0	0	0	0	9
Trudo	0	0	0	0	0	1	0	3	1	1	6	0	1	1	2	8
Vestia	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1
Woonbedrijf	0	2	3	1	6	0	1	8	2	0	11	0	1	0	1	18
Wooninc.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	2	0	3	4
Totaal	3	3	3	1	10	1	1	14	4	4	24	1	4	1	6	40
Blijf	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	2
Combinatie Jeugdzorg	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	3
GGzE	1	0	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
Housing First	0	1	0	0	1	0	0	1	2	0	3	0	0	0	0	4
Impegno	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1
Leger des Heils	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1
Lunet Zorg	0	0	0	0	0	0	0	4	0	1	5	0	0	0	0	5
Neos	1	2	1	1	5	1	0	6	2	1	10	0	0	0	0	15
Novadic-Kentron	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	2	1	1	0	2	4
Sint Annaklooster	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	2	0	1	0	1	2
Lumens groep	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1
Totaal	3	3	3	1	10	1	1	14	4	4	24	1	4	1	6	40

Kosten

Afrekening DOOR! 2012

De DOOR!-kosten worden volgens een vaste verdeelsleutel door Domein aan de partners doorbelast en zijn btw-belast.

Kosten coördinatie

Secretariële ondersteuning 2012:	180 uur
Projectcoördinatie 2012:	340 uur

Tarief secretariële ondersteuning:	€ 44,61
Tarief projectcoördinatie:	€ 66,91

Kosten: Secretariële ondersteuning:	€ 8.029,80
Projectcoördinatie:	€ 22.749,40
Bureaunkosten:	€ 15.000,00

Subtotaal (excl. btw):	€ 45.779,20
BTW 19%:	€ 8.698,05
Totaal (incl. btw)	€ 54.477,25

Kosten verdeling

Kosten corporaties:

De corporaties dragen 50% van de DOOR!-kosten. Deze kosten worden volgens een vaste verdeelsleutel aan de corporatie doorbelast.

Kosten instellingen:

De overige 50% wordt door opvang- en zorgaanbieders betaald. Deze kosten worden per match (=aanmelding) aan hen doorbelast.

50% van € 54.477,25 = € 27.238,63 gedeeld door het aantal klanten: 224 € 121,60 per aangemelde klant. De kosten per klant zijn daarmee in 2012 € 27,16 gedaald ten opzichte van 2011.

Zorginstelling	Ingebracht 2012	Kosten 2011 inclusief btw
Atlant Groep	2	€ 243,20
Blijf	13	€ 1.580,80
Combinatie Jeugdzorg	10	€ 1.216,00
GGzE	38	€ 4.620,80
Housing First	22	€ 2.675,20
Kleine Zorgaanbieders	13	€ 1.580,80
Leger des Heils	8	€ 972,80
Lunet zorg	11	€ 1.337,60
Neos	91	€ 11.065,60
Novadic-Kentron	7	€ 851,20
Sint Annaklooster	7	€ 851,20
Lumens groep	2	€ 243,20
Totaal	224	€ 27.238,40

“DOOR! is polderen 2.0. Ondanks de crisis werkt iedereen hard samen aan een gemeenschappelijk doel: kwetsbare mensen perspectief blijven bieden.”

Bram Martens
Neos, trajectregisseur

“Juist in deze tijden is het belangrijk om cliënten die het het meeste nodig hebben, eruit te pikken. Door de goede samenwerking zorgen we voor een goede match en een succesvol traject.”

Sandra de Groot
Combinatie Jeugdzorg, mentor Woonbegeleiding

‘Ik wilde afkicken voor mijn dochttertje’

Het is geen goede dag voor Lana (1973). Ambulant woonbegeleidster Ria de Wit van Novadic-Kentron vraagt zich af of het interview wel door moet gaan. Na een kort overleg in de keuken, zet Lana toch door. Zoals ze al vaker heeft doorgezet. “Ik heb de laatste dagen niet zo goed geslapen en ik begin weer meer alerter te worden.”

“Ik geef het je te doen”, zal Ria de Wit naderhand zeggen. “Haar dochttertje Anna van bijna vier zit in de kleuterpuberteit en vraagt veel aandacht. Voor elke alleenstaande moeder is dat een hele klus. Laat staan als je, zoals Lana, je leven opnieuw moet opbouwen, een bipolaire stoornis hebt en verslaafd bent geweest.”

‘Een bipolaire stoornis is een aandoening waarbij depressies afgewisseld worden met ‘drukke’ perioden’

Psychose

Een bipolaire stoornis is, kort de bocht, een stoornis waarbij depressies afgewisseld worden met ‘drukke’ perioden. “In mijn geval, raak ik na een depressie in een psychose. Dan hoor en zie ik dingen die er niet zijn. Ik denk dan bijvoorbeeld dat er camera’s zijn die mij in de gaten houden. En ik zonder me af. De stoornis maakt je kwetsbaar en is erfelijk, hij steekt meestal de kop op na traumatische ervaringen. Je levensstijl kan er invloed op hebben.”

Ramp

Ze krijgt er voor het eerst mee te maken als ze 24 is. “Het was een ramp, een hele moeilijke periode. Toen ik 28 was, kwam mijn ex-vriendje met hard drugs aan. Eerst heroïne om te dempen, later cocaïne om me beter te voelen.” Maar zo’n verslaving is een dure ‘hobby’ die 150 euro per dag kost. Aanvankelijk betaalt ze nog huur, maar na twee jaar kan ze dat niet meer opbrengen en staat ze letterlijk op straat. Lana gaat de prostitutie in.

Feesten

“Er waren van die feesten. Ik ging daar naar toe, op uitnodiging. Mannen vonden mij aardig. Ik werd nergens toe gedwongen, ik kon zelf aangeven of ik wat wilde. Ik leefde toen voor een deel op straat, ik had ook adresjes waar ik een nacht kon blijven slapen. En op de Grote Berg heb ik anderhalf jaar een berging gebruikt. Ik had een slaapzak, was lekker alleen. Dat was best een fijne periode.”

Roer

Lana wil het roer omgooien als ze zwanger wordt. Ria de Wit: “Maar in de eerste drie en laatste drie maanden van de zwangerschap mag je niet afkicken, want er mogen niet teveel veranderingen in je

gewoontes zijn. Dat kan de vrucht schaden.” In ieder geval is de kiem gelegd. De bevalling is echter heftig, het baby’tje moet na de bevalling drie weken afkicken en Lana raakt in een psychose. “Ze hadden me medicatie moeten geven.”

Afkicken

Maar afkicken zal ze, ‘ik wilde afkicken voor mijn dochttertje’. Lana’s moeder betwist ondertussen dat Lana voor Anna kan zorgen. Maar via Novadic-Kentron komt ze terecht in Den Haag, bij Par-nassia. Daar, in een gezinshuis, leert ze de eerste vaardigheden om samen met haar baby zelfstandig te wonen. En bij PsyQ, ook in Den Haag, leert ze signalen van haar bipolariteit, herkennen, om in de toekomst stabiel om te gaan met haar dochter.

‘Toen ik mijn handtekening onder het huurcontract zette, dacht ik ‘YESSSS!’. Het is weer een stap’

Huurcontract

Via DOOR! krijgt ze uiteindelijk weer een woning. “Lana had nog een huurschuld. Daar hebben we een regeling voor kunnen treffen”, zegt Ria de Wit.

“Dat betekent wel dat ze krap zit. Nee, zo’n schuld wordt niet kwijtgescholden. Anders zouden mensen daar misbruik van maken.”

Sinds kort staat het huurcontract op Lana’s eigen naam. “Toen ik mijn handtekening zette dacht ik ‘YESSSS!’. Het is weer een stap. Volgend schooljaar gaat Anna naar de basisschool. Dan wordt het wat makkelijker. Ik zou dan ook begeleiding willen krijgen om iets in het vrijwilligerswerk te doen. En misschien in de thuiszorg gaan werken, later. Ik ben gelukkig met mijn leven en mijn kind.”

*De namen Lana en Anna zijn gefingeerd.

Er is bijna geen uitval als mensen hun huurhuis op eigen naam krijgen. Dat komt door de uitgebalanceerde keuze van cliënten en goed communiceren.

'De mooiste dag van mijn leven was toen ik mijn zoontje terugkreeg'

Marina Kluitmans is 23 jaar en moeder van de vierjarige Cliff. Ze is uit een diep dal geklommen en heeft samen met haar zoontje een nieuw leven opgebouwd. Ze staat te popelen om te gaan werken.

Marina besloot hulp te zoeken, nadat haar vriend probeerde haar keel dicht te knijpen. Ze gaf daarom twee jaar geleden vrijwillig de voogdij van haar zoontje op en kicke af op De Grote Beek. Daarna volgde opvang bij Blijf van Mijn Lijf en Neos. Neggen maanden geleden betrok ze via DOOR! een rijtjeshuis met tuintje.

Certificaat

"Ik kan bijna niet wachten om aan het werk te gaan. Nu zit ik de hele dag thuis, ik wil weer onder de mensen komen. Ik ga schoonmaken bij FC Eindhoven en op Strijp S. Na het eerste halfjaar krijg ik een certificaat met een baangarantie, langzaamaan ga ik het opbouwen tot veertig uur. Dan ben ik ook van de sociale dienst af."

Vooruitgeschoten

Josje Salfischberger van Neos is de woonbegeleidster van Marina. Ze herinnert zich nog augustus vorig jaar, toen Marina net haar huis had gekregen. "Er zat hier nog een heel ander meisje aan tafel, onzeker en bang over wat er komen ging en of ze Cliff definitief terug zou krijgen. Nu zit hier een energieke, jonge vrouw, die weet wat ze wil. Ze is niet vooruitgegaan, maar vooruitgeschoten."

Anders dan anderen

Als Marina terugkijkt op haar puberteit, realiseert ze zich dat ze anders was dan haar leeftijdgenoten. "Ik was somber en agressief. Als er iemand langsliep die kwaad keek, dan flipte ik al. Ik voelde me rot dat ik zo reageerde, maar had er geen controle over."

Toen ze afkicke op De Grote Beek werden er bij haar ook stemmingswisselingen geconstateerd, ze gebruikt nu medicijnen. "Als nou iemand kwaad naar me kijkt, loop ik gewoon door en denk 'waarom zou ik me druk maken?' Ik heb meer innerlijke rust gekregen, ik ben zelfs voor het eerst aan een boek begonnen. Vroeger feestte ik veel en ik ben daardoor alles kwijt geraakt. Dus dat hoeft voor mij echt niet meer. Ik zit nu liever thuis met een vriendin een filmpje te kijken."

Eerlijke kans

Josje ziet die verandering bij Marina ook, ze vindt dat ze minder 'hard' geworden is. Voorheen zei ze iets en dacht er daarna pas over na. "Dat is eigenlijk gekomen toen mijn vader stierf, vorig jaar, pas toen besepte ik dat je niet alles kan zeggen", zegt Marina. "Ik wil voortaan iedereen een eerlijke kans geven. Vroeger was ik eigenlijk een verwend meisje, ik kon alles krijgen wat ik wilde. Nu moet ik van vijftig euro per week rondkomen. Daarom wil ik graag iets betekenen voor mensen die in het zelfde schuifje zitten. Samen met een vriendin, wil

ik voor hen spullen gaan inzamelen: de wat luxere spulletjes zoals shampoo en goed speelgoed voor kinderen."

'Marina kreeg de voogdij over haar zoontje niet zomaar terug. Ze moest clean zijn en onder begeleiding van het Meldpunt Kindermishandeling bewijzen dat ze het moederschap aankon'

Gehuild van blijdschap

Marina kreeg de voogdij over haar zoontje niet zomaar terug. Ze moest clean zijn en onder begeleiding van het Meldpunt Kindermishandeling bewijzen dat ze het moederschap aankon. "De eerste keer mocht hij een paar uurtje bij me zijn, later werd dat een dag en een nacht en zo werd het opgebouwd. Ik heb gehuild van blijdschap toen ik Cliff terugkreeg. Het was de mooiste dag van mijn hele leven. Ik wil hem een goede toekomst geven zodat hij later kan gaan studeren."

Eigen huis

Over drie maanden stoppen de huisbezoeken van de woonbegeleidster. Is het niet eng om in het

diepe te springen? Marina: "Ik vind het juist spannend, ik moet het toch ooit leren. En Josje is niet helemaal weg, ik kan haar altijd bellen. In augustus komt ook het huurcontract van DOOR! op mijn naam te staan. Dan heb ik een eigen huis. En geen man die hier nog binnenkomt en vertelt wat ik in mijn eigen huis moet doen. Ik wist zelf ook niet dat ik zo sterk kon zijn."

De behoefte van de mens staat voorop en niet de procedures en regels van de instellingen.

"We stemmen steeds beter met elkaar af, communiceren professioneler. We durven elkaar aan te spreken. Hoe verschillend we ook zijn, we dienen één doel."

Peter-Paul Jacobs
Domein, sociaal beheerder

Wat is Neos?

Stichting Neos is een organisatie voor zorg, opvang en begeleiding. Zij richt zich in het bijzonder op dak- en thuislozen, kwetsbare gezinnen, zwerfjongeren en slachtoffers en plegers van huiselijk geweld in Eindhoven en omstreken. Neos organiseert oplossingen met, voor en door de mensen zelf. De organisatie werkt met de cliënten toe naar een zo zelfstandig mogelijk bestaan.

Colofon

Hoofdredacteur: Jack van der Bent
Redactie: Ingrid van Erve, Chantal Cools
Teksten: Astrid van Wijk
Fotografie: Jos Lammers
Vormgeving: Bureau Mevrouw Lynch